Vaktara-Versen

I Kaupenhafn

Med sama Ton, og þau Dønsku
a Islendsku yfir-sett Af

Sr. Þorsteine Sveinbiørns Syne,

Med Tveimur vidbættum, til Kluckann Sex og Siø.

Anno. 1777.

Kluckañ Atta.

Blindt Hws, sem Verolld vefur,
Vill Dagsens enda Tof,
Aminning oss þad giefur,
Uñ Dauda vorn og Grøf,
Lijstu oss, Christe kiær!
Æ fyrr og sijd,
A efstu Tijd,
I Þier so deyum vær.

Kluckañ Nyu.

Dagsett er, DRotteñ millde!
Dreyrug fyrer JEsu Saar,
Oskum afplaana villder,
Øll Brot og Hefnda Faar!
Kong vorum Forsvar faa,
Og øllum Lijd,
Uñ Lond hañs vijd,
Ovina Grimleik fraa.

Kluckañ Tyu.

Yfer- og Under-Lijdur,
Ef vita girnist þier,
Nu hvad Nootteñe lijdur,
Naada-Stund komeñ er,
Gefest Gude med Trw,
Varfærne med,
Vel Ellds gemed,
Vakteñ slær Tyu nu.

Kluckañ Ellefu.

Al-Fader ad oss gaae,
Ungum og Gomlum hier,
Eitt Virke uñ oss slaae,
Engla blessadur Her!
Hann er Stadarens Hlijf,
Geime vor Hws,
Guds Son JEsus,
Goots, Anda, Saal og Lijf.

Kluckañ Toolf.

Mid-Nættes mundu Tijder,
Mey barst Lausnarenn fraa,
Huggast þvi Heimur vijde,
Hver añars falleñ laa;
Kluckañ Toolf qvedur vid,
Af Hiartans Grunn,
Huga og Munn,
Hañs Valde felest þid.

Kluckañ Eitt.

Ok þitt, O JEsu kiære!
Uñ oss med Þolgiæde,
Draga, þo þwngt sie Fære;
Þu ert vor Frelsare.
Kluckañ Eitt er nu riett,
Þijn Lyknar Hond,
Vor greide Grond,
Giørest þa Byrdenn liett.

Kluckañ Tvø.

Ast-rijka Ung-Barn Christe!
Ædst Lof syngium þier haatt,
Þig fædast laata lyste,
Lioos Heims, a Myrkre Naatt,
O Gudddooms Andeñ haar,
Lijs oss so hier,
Þig lijtum vier,
Lofande uñ eilijf Ar!

Kluckañ Þriu.

Nu vijkur Nootteñ døckva,
Naalgast Dagureñ klaar,
Eins laat Gud undann hrøcka,
Oss þaa, sem brugga Faar;
Vor Klucka kallar Þriu,
Gief Hiaalp og Daad,
Gief þijna Naad,
Oss goode Fader nu!

Kluckañ Fiogur.

Eilijfe Hyrd Himnaña,
HErra! Lof-sijnge þier,
Vaktare vor Mañaña,
Varstu a Jørdu hier;
So endar Vakt uñ sijd,
Lofa Gud, roott,
Lideñ er Noott,
Legg Stund a giefna Tijd.

Kluckañ Fiñ.

Mæt JEsu Morgun Stiarna!
Magt þiñe felum vier,
Vorn gooda Konung giarna,
Gud, Hlijf og Sool hañs ver!
Nu qvedur Kluckañ Fiñ,
Kom hijra Sool,
Fraa Himin Stool,
Hws vor upplioома diñ.

Kluckañ Sex.

Oss DRottenn Islands Moñum,
Utmælte stittstañ Dag,
Leingstu Noott lijka konnum,
Lienta þreittum i Hag;
Af slijku Vaktiñ vex,
Meir eñ hiaa þeim,
Þarwt i Heim,
Þvi slær nu Kluckañ Sex.

Kluckañ Siø.

Upp til Erfides standed,
I JEsu Nafne! Siø
Er Kluckañ; Ydur vanded,
Atqvæde merked Tvø,
Þaa HErrañ helldur Doom,
I hverre Stiett,
Ad giøra riett,
Oss veite Naad hañs froom!

Þryckt a Hoolum i Hialltadal, Af Petre Joons Syne. 1778.